

بررسی فعالیت آنزیم آمینوپپتیداز (CD13) N در افرادی با تیترا بالای آنتی بادی ضد بروسلا

نویسندگان: نرگس دوست خواه^۱، سوسن کبودانیان اردستانی^{۲*}، فروزنده جلیوند^۳، شهره جلائی پور^۴، رضا حاجی حسینی^۵، عبدالفتاح صراف نژاد^۶

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوشیمی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
- ۲- استاد بیوشیمی مرکز تحقیقات بیوشیمی بیوفیزیک دانشگاه تهران، ایران
- ۳- دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته بیوشیمی دانشگاه تهران، ایران
- ۴- استادیار آمار حیاتی دانشکده توان بخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران
- ۵- استادیار بیوشیمی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
- ۶- استاد ایمونولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

* نویسنده مسئول: سوسن کبودانیان اردستانی E-mail: ardestany@ibb.ut.ac.ir

چکیده

مقدمه و هدف: آمینوپپتیدازها تجزیه اسید آمینه‌ها را از انتهای آمینی پروتئین‌ها و پپتیدها برعهده دارند. آمینوپپتیداز (CD13) N و لوسین آمینوپپتیداز در پردازش و عرضه آنتی‌ژن‌ها به سلول‌های سیستم ایمنی نقش دارند و فعالیت آنها در بعضی بیماری‌ها و بدخیمی‌ها افزایش می‌یابد. در این بررسی، فعالیت CD13 در سرم افرادی با تیترا بالای آنتی بادی ضد بروسلا اندازه‌گیری شد. با توجه به نقش عواملی چون میزان پروتئین، بیلی‌روبین، آنتی‌اکسیدان کل و کورتیزول در فعالیت آنزیم، موارد بالا در سرم ارزیابی شد.

مواد و روش‌ها: ۳۷ سرم با تیترا بالای آنتی بادی ضد بروسلا و ۳۰ سرم سالم جمع‌آوری و فعالیت CD13 با استفاده از سوبسترای ال لوسین پارا نیترو آنیلید به روش اسپکتروفتومتری اندازه‌گیری شد. میزان پروتئین، آنتی‌اکسیدان کل و بیلی‌روبین توتال به روش کالریمتری و کورتیزول به روش الایزا اندازه‌گیری شد.

نتایج: فعالیت CD13 به‌طور معنی‌داری در سرم افرادی با تیترا بالای آنتی بادی بیشتر از افراد سالم نبود و میان فعالیت آنزیم و تیترا آنتی بادی همبستگی وجود نداشت. در حالی که میان فعالیت آنزیم و میزان کورتیزول سرم همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد و میان میزان بیلی‌روبین، آنتی‌اکسیدان کل و کورتیزول با میزان پروتئین سرم همبستگی منفی و معناداری وجود دارد؛ همچنین میان میزان بیلی‌روبین و مواد احیاکننده در سرم افراد با تیترا بالای آنتی بادی همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: میان تیترا آنتی بادی ضد بروسلا و فعالیت CD13 همبستگی وجود ندارد و فاکتورهای تداخل‌کننده مانند میزان پروتئین مواد احیاکننده، بیلی‌روبین و کورتیزول نیز روی نتیجه به‌دست آمده دخالت‌ناشدند.

واژگان کلیدی: آمینوپپتیداز (CD13) N، تیترا آنتی بادی ضد بروسلا، بیلی‌روبین، کورتیزول، آنتی‌اکسیدان کل سرم

دوماهنامه علمی-پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال بیستم - شماره ۱۰۵
تیر ۱۳۹۲

دریافت: ۱۳۹۲/۳/۲۷

آخرین اصلاح‌ها: ۱۳۹۲/۶/۱۹

پذیرش: ۱۳۹۲/۶/۲۳

مقدمه

آمینوپپتیدازها (Ec 3.4.11) گروهی از آنزیم‌ها هستند که در طبیعت به فراوانی مشاهده می‌شوند و تجزیه اسید-آمینوها را از انتهای آمینی پروتئین‌ها و پپتیدها برعهده دارند؛ انواع این آنزیم در ارگانیسم‌های مختلف و در سیتوپلاسم و اجزای غشای سلول‌های متفاوت دیده می‌شود (۱). یکی از انواع آمینوپپتیدازها آمینوپپتیداز N (CD13) است، CD13 پروتئین همودایمر سطح سلول است که ۱۶۷ کیلودالتون وزن دارد. قسمت داخل سیتوپلاسمی کوتاه ۱۹ اسیدآمینو دارد که به قسمت N ترمینال پروتئین مربوط است. دومین‌های خارج سلولی ۹۳۵ اسیدآمینو دارد که جایگاه فعال آنزیم در این قسمت قرار گرفته است. آنزیم توسط ژن ANPEP که روی بازوی بلند کروموزوم ۱۵ انسان قرار دارد، کد می‌شود. آنزیم به تغییرهای پس از ترجمه شامل گلیکوزیلاسیون و پروتئولیز، دچار می‌شود، پروتئولیز توسط آنزیم ناشناخته‌ای انجام شده که به رهایی فرم محلول آنزیم منجر می‌شود (۲). فرم محلول CD13 در پلاسما و ادرار وجود دارد و غلظت آن در سرم انسان حدود ۴/۶ nM است و مشابه نوع غشایی، دارای فعالیت آنزیماتیک است و مسئول تجزیه پپتیدهای کوچک در تومورها و مواضع التهابی است (۸).

CD13 در تجزیه آنزیمی پپتیدهایی که در قسمت N ترمینال آنها اسیدآمینوهای خنثی وجود دارد شرکت می‌کند؛ همچنین در تنظیم فشار خون، جذب کلسترول، چسبندگی، حرکت و کموتاکسی سلول‌ها، اندوسیتوز، فاگوسیتوز، ایجاد رگ‌های خونی و ارائه آنتی‌ژن به کمپلکس سازگاری بافتی نوع یک و ... نقش دارد (۳). بیشترین میزان بیان نوع غشایی آن در میکروویلی روده کوچک و توبول‌های کلیه است؛ علاوه بر این در سیستم اعصاب مرکزی، بافت پیوندی، رگ‌های خونی و سلول‌هایی مانند مونوسیت، ماکروفاژو فیروپلاست‌ها مشاهده می‌شود. در روده کوچک CD13، مسئول تجزیه پپتیدهای تولید شده از آخرین مرحله هضم مواد غذایی و تبدیل آنها به اسیدآمینو است (۴و ۵). در کلیه آنزیم،

اسیدآمینو آرژینین را از قسمت N ترمینال آنزیماتین III برداشته، در سیگنال رنین، آنزیماتینین، آلدوسترون نقش دارد (۶). در مغز CD13 با هیدرولیز پپتیدهای کوچک مانند انکفالین در تنظیم ساختار درد، نقش ایفا می‌کند (۴ و ۷).

میزان بیان CD13 در سلول‌های نابالغ رده میلوئیدی، افزایشی چشمگیر دارد؛ بنابراین به‌عنوان مارکر تشخیصی در لوسمی میلوئیدی حاد (AML) استفاده می‌شود. CD13 با تجزیه کلاژن تیپ چهار در ماتریکس، باعث هجوم سلول‌های توموری و آغاز متاستاز می‌شود (۲). CD13 سایتوکاین پیش‌التهابی IL8 را تجزیه کرده، در تنظیم پاسخ‌های ایمنی در فاز التهاب شرکت می‌کند. در بیماری‌های کبدی- صفرای، پانکراسی (۹) لوپوس و التهاب لوزه، افزایش فعالیت CD13 مشاهده می‌شود (۱۰).

به دلیل نقش CD13 در بعضی عفونت‌های ویروسی (مانند کرونا ویروس انسانی (HCoV-229E) که از میزان بیان بالای CD13 در سلول‌های اپیتلیال روده و فیبروبلاست‌ها بهره‌می‌برد و با استفاده از آن به سلول، وارد می‌شود و ویروس سایتومگالو انسانی (HCMV) و موشی که از طریق CD13 غشایی سلول‌های تک هسته‌ای خون را آلوده می‌کند و آنتی‌بادی ضد CD13 از عفونت‌زایی سایتومگالو ویروس ممانعت می‌کند)، سرطان و در پردازش و عرضه آنتی‌ژن‌های داخلی دارد (۱۱ و ۱۲)، فرضیه‌ای مطرح می‌شود که آیا CD13 با بیماری‌هایی با منشأ میکروبی نیز مرتبط است؟ از آنجاکه میکروب بروسلا پاتوژن گرم منفی داخل سلولی است و درون ماکروفاژهای مناطق خاصی از بدن (کبد، طحال، مغز، قلب و استخوان) مستقر می‌شود و موجب تب‌های رجوع-کننده و دردهای استخوانی و همچنین افزایش تیتراژ آنتی‌بادی در سرم می‌شود (۱۳)، ما از سرم افرادی که تیتراژ بالای آنتی‌بادی ضد بروسلا داشتند و به احتمال به این بیماری، مبتلا بودند برای اندازه‌گیری فعالیت CD13 استفاده کردیم.

مواد و روش‌ها

مواد مصرفی از شرکت Sigma و Merk خریداری شد. نمونه‌های سرم از بیمارستان‌های شریعتی و امام خمینی و آزمایشگاه پاتوبیولوژی نور تهران جمع‌آوری شدند. نمونه‌های تست براساس تیترا آنتی‌بادی ضد بروسلا به روش آگلوتیناسیون رایت (SAT) و ELISA انتخاب شدند و سرم افراد کنترل براساس نداشتن سابقه بیماری بروسولوزیس و تست SAT و ELISA منفی برگزیده شدند. تست SAT و ELISA به ترتیب برای تعیین تیترا آنتی‌بادی از کلاس IgG, IgM و IgG ضد بروسلا در آزمایشگاه‌های یادشده انجام شد و نتایج موجود در دفاتر این آزمایشگاه‌ها، در مطالعه حاضر استفاده شدند.

اندازه‌گیری فعالیت آنزیم آمینوپپتیداز N (CD13)

فعالیت آنزیم، طبق روشی که اسپاندینگ^۱ و همکاران انجام داده بودند با کمی تغییر در آزمایشگاه انجام شد. ۲۰ میکرولیتر از سرم به ۹۸۰ میکرولیتر از محلول ۳ میلی‌مولار L-Leucine P-Nitroanilid (سوبسترا) اضافه شد و جذب نوری نمونه، فوری در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و $\text{pH} = 8$ در طول موج ۴۰۵ نانومتر به مدت ۵ دقیقه هر ۳۰ ثانیه با دستگاه اسپکتروفوتومتر (مدل Sinco کشور کره) در مقایسه با بلانک مناسب اندازه‌گیری شد (۱۴). فعالیت ویژه آنزیم برحسب میلی-گرم پروتئین گزارش می‌شود، لذا میزان پروتئین سرم‌ها نیز تعیین شد.

اندازه‌گیری پروتئین

میزان پروتئین سرم به روش Bradford اندازه‌گیری شد. ۱۰ میکرولیتر از سرم رقیق شده (۱/۵۰۰) با ۲۰۰ μl معرف برادفورد مخلوط و جذب نمونه حدود ۳۰ تا ۶۰ دقیقه بعد، توسط پلیت ریدر (مدل Power ware شرکت biotek کشور آمریکا) در طول موج ۵۷۰ نانومتر قرائت شد؛ در این روش، غلظت پروتئین سرم با استفاده از نمودار استاندارد که با رقت‌های متوالی از آلبومین گاوی تهیه شده بود، تعیین شد (۱۵).

اندازه‌گیری آنتی‌اکسیدان کل

اساس روش اندازه‌گیری آنتی‌اکسیدان کل، بی‌رنگ شدن ماده رادیکالی^۲ $\text{ABTS}^{\bullet+}$ در واکنش با آنتی‌اکسیدان‌های کل سرم است که با استفاده از اسپکتروفوتومتری انجام می‌شود. $\text{ABTS}^{\bullet+}$ رادیکال‌های کاتیونی ABTS است که در نتیجه واکنش با پتاسیم پرسولفات تولید می‌شود. $\text{ABTS}^{\bullet+}$ سبز پررنگ است. حضور آنتی‌اکسیدان‌ها در نمونه، باعث احیاشدن آن و ایجاد ABTS بی‌رنگ می‌شود. برای رسم منحنی استاندارد از غلظت‌های مختلف Trolox^۳ (۲/۵ mM) در بافر فسفات استفاده شد که در شرایط مشابه باعث احیا $\text{ABTS}^{\bullet+}$ می‌شود. برای اندازه‌گیری فعالیت کل آنتی‌اکسیدان‌ها در سرم $5 \mu\text{l}$ از سرم رقیق شده (۱/۵۰۰) با $195 \mu\text{l}$ از محلول کار $\text{ABTS}^{\bullet+}$ در میکروپلیت مخلوط و جذب آن بین ۱ تا ۶ دقیقه با الیزاریدر (مدل Power ware شرکت biotek کشور آمریکا) قرائت شد؛ غلظت نمونه‌ها از روی جذب قرائت شده و با به کارگیری منحنی استاندارد محاسبه شد (۱۶).

اندازه‌گیری کورتیزول

میزان کورتیزول با کیت الیزا رقابتی که از شرکت bioactive diagnostic کشور آلمان تهیه شده بود، انجام شد. ۲۰ میکرولیتر از سرم با $200 \mu\text{l}$ محلول حاوی کورتیزول کنژوگه با آنزیم پراکسیداز مخلوط شد و به هر ول که با آنتی‌بادی ضد کورتیزول کوت شده بود، اضافه شد و به مدت ۱ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد؛ پس از اتمام زمان انکوباسیون پلیت شسته شد؛ در مرحله بعد $100 \mu\text{l}$ محلول سوبسترای اختصاصی آنزیم پراکسیداز (TMB) اضافه شد و پس از ۳۰ دقیقه، واکنش آنزیمی با $100 \mu\text{l}$ اسید هیدروکلریک ۰/۱۵ مول در لیتر متوقف و جذب نوری در طول موج ۴۵۰ نانومتر با الیزا ریدر (مدل Stat fax 2100 کشور آمریکا) قرائت شد. غلظت

^۲- 2,2'-azino bis-(3-ethyl benzo thiazolin-6-sulfonic acid)

^۳- (6-hydroxy-2,5,7,8-tetra methy chroman -2-carboxylic acid)

^۱ - Spunding

نشان نمی‌دهند. در گروه تست تیترا آنتی‌بادی ضد بروسلا با روش SAT در ۲۱ سرم بالاتر از ۱۶۰ و در ۴ سرم تیترا برابر ۱۶۰ است در حالی که در همه سرم‌های تست تیترا IgG ضد لیپوپلی ساکارید بروسلا بالاتر از ۱۱ است. SAT بالاتر از ۱۶۰ و تیترا IgG ضد لیپوپلی ساکارید بالاتر از ۱۱ در افرادی که با دام سروکار ندارند دلیل بر عفونت مثبت بوده، فرد، مبتلا به بروسلوز محسوب می‌شود (۱۹). همان‌طور که در جدول ۱ نشان داده شده است فعالیت ویژه آنزیم در گروه تست بیش از کنترل است ولی اختلافی معنی‌دار را با هم نشان نمی‌دهند ($p = 0/12$). میزان پروتئین در گروه تست افزایش کمی ($1/42 \text{ g/ml}$) $(\pm 1/26 \text{ g/ml})$ در مقایسه با گروه کنترل نشان می‌دهد. اما میزان پروتئین در گروه تست و کنترل هر دو در حد طبیعی پروتئین سرم است و اختلافی معنی‌دار را با هم نشان نمی‌دهند؛ به علاوه میزان کورتیزول و بیلی‌روبین در گروه تست و کنترل اختلافی معنی‌دار را نشان نمی‌دهند، در حالی که میان میزان آنتی‌اکسیدان کل گروه کنترل ($308/39 \pm 169/5 \text{ mmol/m}$) و گروه تست ($63/8 \pm 16/7 \text{ mmol/ml}$) اختلافی معنی‌دار وجود دارد و در گروه تست، بسیار کاهش یافته است.

میان فعالیت CD13 و تیترا آنتی‌بادی ضد بروسلا همبستگی وجود ندارد. در حالی که میان فعالیت CD13 و میزان کورتیزول همبستگی مثبت و معنی‌داری ($p = 0/04$)، $r = 0/24$) وجود دارد، یعنی با افزایش میزان کورتیزول سرم فعالیت آنزیم افزایش یافته است (شکل ۱)؛ شیب خط در گروه تست، بیشتر از گروه کنترل است.

همچنین همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است، میان میزان پروتئین سرم با بیلی‌روبین، آنتی‌اکسیدان کل و کورتیزول، همبستگی منفی و معنی‌داری دیده می‌شود با اینکه در گروه تست ما شاهد افزایش خیلی کم پروتئین بوده‌ایم ($P = 0/07$)، همین تغییر کم، ارتباطی معنی‌دار با بیلی‌روبین، آنتی‌اکسیدان کل و کورتیزول ایجاد کرده است؛ به علاوه، کاهش میزان آنتی‌اکسیدان کل سرم گروه تست در مقایسه با گروه کنترل را مشاهده می‌کنیم؛ در عین حال، همبستگی مثبت و معنی‌داری ($0/03$)

کورتیزول نمونه بر اساس منحنی استاندارد محاسبه شد. غلظت رنگ نهایی با غلظت کورتیزول در نمونه مورد نظر رابطه عکس دارد (۱۷).

اندازه‌گیری بیلی‌روبین

بیلی‌روبین با استفاده از کیت بیلی‌روبین توتال شرکت پارس آزمون و اتوآنالایزر (هیتاچی مدل ۷۰۴) اندازه‌گیری شد؛ در این روش، بیلی‌روبین موجود در سرم یا پلاسما با ۲ و ۴ دی‌کلروآنیلین (دارای دو مولکول ازت) ترکیب اذتی قرمز رنگی در محیط اسیدی تشکیل می‌دهد. که در طول موج ۵۴۶ nm دارای بیشترین جذب نوری است (۱۸).

۲۵ میکرولیت از سرم یا استاندارد با $1000 \mu\text{l}$ بافر فسفات ۴۰ mM حاوی NaCl ۹ گرم در لیتر و دترجنت، اضافه شد و مدت ۵ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد (یا ۱۰ دقیقه در دمای ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد) انکوبه شد و جذب نوری اولیه نمونه یا استانداردها اندازه‌گیری شد؛ سپس $250 \mu\text{l}$ از محلولی که یک میلی‌مول 2,4-Dichlorophenyl-diazoniumsalt و ۳۰ میلی‌مول HCl و دترجنت بود به نمونه اضافه شد و به مدت ۵ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد (یا ۱۰ دقیقه در دمای ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد) انکوبه شد و جذب نوری ثانویه نمونه‌ها یا استانداردها اندازه‌گیری شد و با استفاده از فرمول زیر، غلظت بیلی‌روبین در نمونه‌ها محاسبه شد:

$$\text{Bilirubin } (\text{mg/dl}) = \frac{\text{DA Sample} \times \text{Conc. Cal} (\text{mg/dl})}{\text{DA Cal}}$$

روش آماری

آزمون آماری T student برای بررسی اختلاف میان گروه تست و شاهد به کار گرفته شد؛ همچنین به منظور بررسی همبستگی (Correlation) عوامل مختلف با یکدیگر از نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

یافته‌ها

متوسط سن گروه تست $35/3 \pm 15/7$ (به جز هفت مورد که سن آنها مشخص نیست) و متوسط سن گروه کنترل $36/4 \pm 13/9$ است و اختلافی معنی‌دار را با هم

در سرم گروه تست وجود دارد (جدول ۲). $(r = 0.26, P =)$ میان میزان بیلی‌روبین و مواد احیاکننده

جدول ۱. میانگین $SD \pm$ میزان فعالیت آنزیم آمینوپپتیداز N، پروتئین، آنتی‌اکسیدان کل، کورتیزول و بیلی‌روبین و تیترا آنتی‌بادی

میانگین $SD \pm$	بیلی‌روبین mg/dl	کورتیزول ng/mg protein	آنتی‌اکسیدان کل mmol/ml	پروتئین mg/ml	فعالیت ویژه آنزیم IU/mg protein	تیترا آنتی‌بادی SAT
تست	0.68 ± 0.19	0.02 ± 0.01	$63/89 \pm 16/77$	80.25 ± 14.29	$3/177/16 \times 10^{-7} \pm 7$	522 ± 660
کنترل	0.77 ± 0.22	0.02 ± 0.01	30.8 ± 16.9	7430 ± 1269	$2/496/03 \times 10^{-7} \pm 7$	-
P value	0/1	0/82	$1/4 \times 10^{-12}$	0/07	0/12	-

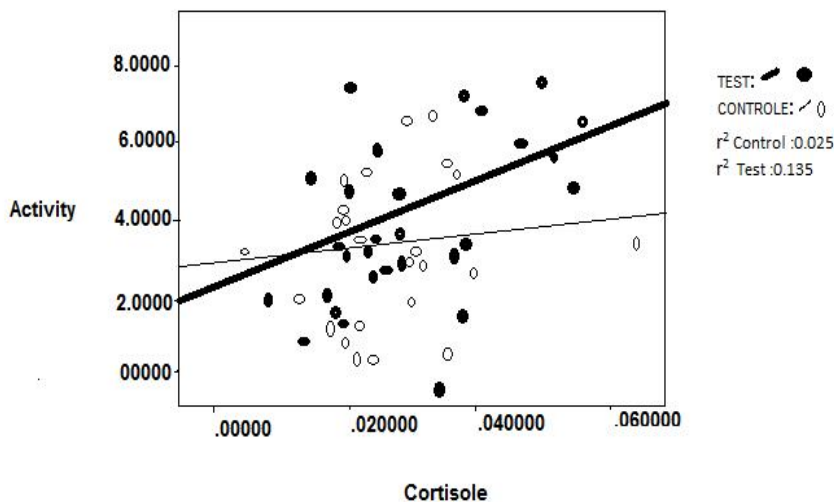
جدول ۲. همبستگی بین فعالیت آنزیم آمینوپپتیداز، تیترا آنتی‌بادی، بیلی‌روبین، پروتئین، مواد آنتی‌اکسیدان، کورتیزول با یکدیگر

		فعالیت آنزیم	تیترا آنتی‌بادی	بیلیروبین	پروتئین	مواد آنتی‌اکسیدان	کورتیزول/پروتئین
فعالیت آنزیم	r	1.00	0.01	-0.02	-0.18	0.20	0.24*
	Pvalue	.	0.91	0.87	0.12	0.10	0.04
	N	67	37	66	67	67	67
تیترا آنتی‌بادی	r	0.01	1.00	0.14	-0.2	0.03	-0.07
	Pvalue	0.91	.	0.39	0.22	0.85	0.67
	N	37	37	36	37	37	37
بیلیروبین	r	-0.02	0.14	1.00	-0.2*	0.26*	0.14
	Pvalue	0.87	0.39	.	0.01	0.03	0.26
	N	66	36	66	66	66	66
مواد آنتی‌اکسیدان	r	0.20	0.03	0.26*	-0.5**	1.00	0.14
	Pvalue	0.10	0.85	0.03	0.00	.	0.25
	N	67	37	66	67	67	67
کورتیزول/پروتئین	r	0.24*	-0.07	0.14	-0.34**	0.14	1.00
	Pvalue	0.04	0.67	0.26	0.004	0.25	.
	N	67	37	66	67	67	67

*Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Correlation Coefficient=r, Sig. (2-tailed)= Pvalue, N=Number

شکل ۱. نمودار همبستگی فعالیت ویژه آنزیم و میزان کورتیکول در گروه تست و کنترل (شیب خط $r^2 =$)

بحث و نتیجه گیری

در سرم افرادی که با دام سروکار ندارند و تیتراژ آنتی بادی ضد بروسلا به روش SAT بالاتر از ۱۶۰ و به روش الایزا بالاتر از ۱۱ باشد، دلیل بر عفونت فعال در این افراد است (۱۹). بروسلوز بیماری مشترک میان انسان و حیوان است که از حیوان آلوده به انسان منتقل می شود. بروسلا با تشکیل فاگوزوم به سلول، وارد می شود. زمانی که بروسلا به سلول های فاگوسیت کننده، وارد می شود، به ساختارهای کشندگی سلول های فاگوسیت کننده مقاومت نشان می دهد. بروسلوز انسانی، اغلب با تثبیت ماکروفاژهای آلوده در مناطقی خاص از بدن (کبد، طحال، مغز، قلب و استخوان) مشخص می شود. بروسلوز باعث ایجاد اندوکاردیت، آرتریت، مننژیت و استئومیلیت و در بعضی موارد باعث مرگ می شود. یکی از راه های تشخیص آزمایشگاهی بروسلوز استفاده از روش های سروآگلوتیناسیون (SAT) برای تعیین تیتراژ آنتی بادی ها ضد بروسلا است. آنتی بادی ها اغلب در پایان هفته نخست بیماری در خون آشکار می شوند. ابتدا IgM و پس از آن IgG ظاهر می شود. در تست SAT وقوع پدیده هایی مانند زیادی آنتی ژن و آنتی بادی، تفسیر تست را مشکل می کند. تعیین آنتی ژن باکتری به روش الایزا (Linked Immunosorbent Assay) به عنوان روش جایگزین کشت خون برای تشخیص بروسلوز مفید است؛ حساسیت این روش ۱۰۰ درصد و اختصاص های آن ۹۹/۲ درصد هستن. به دلیل مشکلاتی که بیماری ایجاد می کند، تشخیص بیماری و

پیگیری درمان در بیماران بروسلوز اهمیتی خاص دارد. با توجه به گزارش هایی که نقش CD13 را در پروسیده کردن و عرضه آنتی ژن و ارائه آن به سلول های سیت ایمنی در بیماری های مزمن و بدخیمی ها نشان داده اند، برای اولین بار در این مطالعه، اندازه گیری فعالیت ویژه CD13 و بررسی نقش عوامل مؤثر بر آن در افرادی با تیتراژ بالای آنتی بادی ضد بروسلا نشان داد که فعالیت CD13 اختلافی معنی دار را با افراد سالم نشان نمی دهد و میان فعالیت آنزیم و تیتراژ آنتی بادی همبستگی وجود ندارد؛ پس، از اندازه گیری فعالیت CD13 به عنوان روش تشخیصی یا نحوه پاسخ به درمان نمی توانیم استفاده کنیم. مطابق با سایر مطالعات در این بررسی نیز میزان کورتیزول سرم در افرادی با تیتراژ بالای آنتی بادی ضد بروسلا در مقایسه با گروه کنترل افزایش نشان می دهد (۲۰)؛ از طرفی، میان میزان کورتیزول و فعالیت آنزیم، ارتباطی مثبت و معنی دار وجود دارد یعنی با افزایش کورتیزول در بیماران، فعالیت آنزیم بیشتر از افراد سالم است؛ همچنین درست مانند سایر بیماری های عفونی که بدن با التهاب حاد مواجه است، ما در سرم این افرادی با تیتراژ بالای آنتی بادی ضد بروسلا شاهد کاهش میزان آنتی اکسیدان های کل و بیلی روبین به عنوان یکی از آنتی اکسیدان های کل هستیم. با توجه به همبستگی میان فاکتورهای بررسی شده در سرم گروه تست مانند آنتی اکسیدان کل، بیلی روبین و پروتئین می توان از اندازه گیری این عوامل برای تشخیص و پیگیری درمان بهره برد.

منابع

1. Mina-Osorio P. The moonlighting enzyme CD13: old and new functions to target. *Molecular Medicine* . 2008; 14(8): 361-371.
2. Van Hensbergen Y, et al. Soluble aminopeptidase N/CD13 in malignant and nonmalignant effusions and intratumoral fluid. *Clin. Cancer Res* 2002; 8: 3747-3754
3. D. Thesis, and D.o.P. (Ph.D.). Generation and characterization of the CD13/aminopeptidase N knockout mouse .2009: Dissertation.
4. Sträter N, et al. A bicarbonate ion as a general base in the mechanism of peptide hydrolysis by dizinc leucine aminopeptidase. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 1999; 96(20): 11151-11155.
5. Hooper N.M. Families of zinc metalloproteases. *FEBS Lett*. 1994; 354: 1-6
6. Danziger R.S. Aminopeptidase N in arterial hypertension. *Heart Fail. Rev*. 2008;13:293-298.
7. Xu Y, et al. Substance P and bradykinin are natural inhibitors of CD13/aminopeptidase N. *Biochem. Biophys. Res. Commun*. 1995; 208: 664-674
8. Lohn M.e.a. Aminopeptidase N-mediated signal transduction and inhibition of proliferation of human myeloid cells. *Adv. Exp. Med. Biol*.1997;421: 85-91.
9. Mericas G , E.A , Hadziyannis St and Kakari S. The diagnostic value of serum leucine aminopeptidase. 1964;17(1): 52-55.
10. Vlahovic P, et al. Elevated serum dipeptidyl peptidase IV activity in patients with chronic tonsillitis. *Ann Clin Biochem*. 2007; 44: 70-4.
11. Tokuda, N and Levy R.B. 1,25-dihydroxyvitamin D3 stimulates phagocytosis but suppresses HLA-DR and CD13 antigen expression in human mononuclear phagocytes. *Proc. Soc. Exp. Biol.Med*. 1996; 211: 244-250
12. Amoscato A.A , et al. Rapid extracellular degradation of synthetic class I peptides by human dendritic cells. *J. Immunol*. 1998; 161: 4023-4032
13. Mantur BG, Amarnath SK , Shinde RS . Review of clinical and laboratory features of human Brucellosis. 2007; 25: 188-202
14. Spungin A , and Blumberg S. Enzymatic Assay of aminopeptidase I . *European Journal of Biochemistry*. 1989; 183: 471-477
15. Bradford D, M. M. A. rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Analytical Biochemistry*. 1976; 72: 248-254.
16. Roberta R, Proteggente A, Ananth P, Min Y and Riceevans C. Antioxidant activity applying an improved ABTS radical cation decolorization assay. *Free Radical Biology & Medicine*. 1999; 26: 1231-1237.
17. Arakawa H , Maeda M ,Tsuji A . *Anal Biochem*. 1979; 97: 248.
18. T.L.e. *Clinical Laboratory Diagnostic*, ed. TH-Book. Frankfurt. Verlagsgesellschaft. 1998;192-202.
19. Gazapo E, Gonzalez Lahoz J, Subiza JL, Baquero M , Gil J, de la Concha EG. Changes in IgM and IgG antibody concentrations in brucellosis over time: Importance for diagnosis and follow-up. *J Infect Dis* .1989;159 : 219-25.
20. Yildiz O, G. C., Alp E, Durak AC, Aygen B, Kelestimur F, Doganay M. Investigation of the hypothalamo-pituitary-adrenal axis and changes in the size of adrenal glands in acute brucellosis. *Endocr J* .2005; 52(2): 183-188.

Daneshvar

Medicine

*Scientific-Research
Journal of Shahed
University
Twentieth Year,
No.105
June- July, 2013*

Received: 2013/6/17

Last revised: 2013/9/10

Accepted: 2013/9/14

Evaluation of the enzyme activity of aminopeptidase N (CD13) in people with high level of brucella antibody

Narges Doostkhah¹, Sussan Kaboudanian Ardestani², Foruzandeh Jalilvand³, Shohre Jalaeipour⁴, Reza Hajehossaini⁵, Abdolfattah Sarrafnejad⁶

1. Biochemistry Post-graduate Student, Tehran Payam Noor University, Iran.
2. Professor - Institute of Biochemistry and Biophysics, Tehran University, Tehran, Iran.
3. Graduated Biochemistry, Tehran University
4. Assistant Professor - School of Rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
5. Assistant Professor - Tehran Payam Noor University, Iran.
6. Professor of Immunology - Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

E-mail: nargesdoost58@gmail.com

Background and Objective: Aminopeptidases remove the amino acids from the N-terminal of proteins and peptides. Aminopeptidase N (CD13) and leucine aminopeptidase are involved in processing and presentation of pathogens to immune cells. Also, enzyme activity in some viral infection and tumors are high. In this study, the activity of CD13 in serum with high level of brucella antibody was measured. Due to the effect of protein, cortisol, bilirubin, and total antioxidant concentration on enzyme activity, these factors were also measured.

Materials and Methods: In this study, 37 sera with high level of brucella antibody and 30 sera from healthy subjects were collected and enzyme activity was measured by spectrophotometry using L-leucine para-nitro-anilid substrate. Protein concentration was determined by the Bradford method, total antioxidant levels was assessed by spectrophotometry method, cortisol level was measured by ELISA method and total bilirubin was determined by calorimetric method.

Results: CD13 activity was not significantly higher in test group than in healthy subjects and there was no correlation between enzyme activity and antibody titer in test group. But there was a direct positive and significant correlation between enzyme activity and cortisol levels. Also, there was a negative correlation between serum protein level with cortisol, bilirubin, and total antioxidant. Also, there was a positive correlation between bilirubin and total antioxidant in test group.

Conclusion: There were no correlation between brucella antibody titer and CD13 activity. Also, factors such as protein, reducing substances, bilirubin and cortisol did not interfere with the results achieved.

Key words: Aminopeptidase N (CD13), Brucella antibody titer, Bilirubin, Cortisol, Total antioxidant